La violència masclista, un problema que no desapareix

El 25 de novembre vam commemorar el Dia Internacional contra la Violència Masclista. Pot semblar estrany que després de més de 30 anys hàgim de seguir recordant que el problema encara existeix i que hem d'estar alerta. En el que va d'any portem a Catalunya 14 dones mortes a mans de les seves parelles o exparelles; 43, a l'Estat espanyol.

Més avall de la punta de l'iceberg representat pels assassinats, milers de dones pateixen violència masclista cada dia. Segons dades de la 'Macroencuesta sobre violencia de género' que elabora el govern de l'Estat, prop de 600.000 dones van patir maltractaments al llarg de l'any 2011.

És cert que en els darrers temps s'han fet molts esforços per eradicar aquesta xacra, tant des de les administracions com des de la mateixa societat, especialment en el sentit de visualitzar el fet com un problema social i no només com una qüestió privada que afecta a la intimitat de la parella.

A Sant Cugat s'han projectat una sèrie d'activitats destinades a posar de manifest les mil i una cares del problema i s'ha presentat un informe oficial que recull la situació al nostre municipi, posant tota la informació sobre la taula. Si bé es constata que el nombre de dones afectades no passa del 100 en el darrer any, segueix sent masses dones. Potser el més interessant que s'ha fet a casa nostra és el fulletó informatiu 'M'implico', que vol ser un guia de recursos per lluitar contra la violència de gènere, saber detectar-la, saber com actuar i a qui acudir si això arriba.

És molt important engegar polítiques per empoderar les dones, per reforçar la seva xarxa de confiança, per aconseguir que aquestes dones denunciïn més als seus maltractadors. En aquest sentit, ens queda camí per recórrer. Els experts diuen que només es denuncien entre el 15 i el 18% dels casos de violència masclista. De fet, només una de les 14 dones mortes a Catalunya en aquest 2012 havia interposat una denúncia prèvia.

També sembla que hi ha unanimitat en què l'única manera de combatre aquest problema és amb pedagogia i educació en igualtat a casa, a l'escola i a tot arreu, però això no implica abandonar les polítiques d'ajut a les víctimes en totes les seves vessants. En aquest sentit, un cop més, sembla que els recursos que s'hi destinen van a la baixa i no sols per la crisi sinó també perquè els nostres governs no semblen molt interessats en el tema. La Generalitat ha suprimit polítiques públiques per lluitar contra la violència masclista i per promoure l'equitat de gènere i el mateix ha fet el govern del PP a l'Estat.

Si abans em referia a les poques denúncies que reben les violències masclistes ara hi hem d'afegir la decisió del Sr. Ruiz Gallardon d'incrementar les taxes judicials. Sembla que les nombroses crítiques a aquesta injusta decisió l'han fet recapacitar i ha enunciat que exclou del pagament de les taxes a les víctimes de la violència masclista. Ara queda per veure com es materialitzarà aquesta nova decisió, quina serà la lletra petita, i així podrem veure si hi ha voluntat real de fer aflorar aquest problema i combatre'l o només ha cedit per la pressió incòmoda d'algun sector de la societat.

Malauradament, 30 anys més tard de la instauració d'aquest dia internacional, hem de seguir recordant que la violència contra les dones és una discriminació que pateixen les dones pel sol fet de ser-ho, sense més motius. Es tracta de la violació dels drets humans més habitual, la que afecta un major nombre de persones i, ja només per això, hauria d'esdevenir una prioritat pública.

ROSER CASAMITJANA és regidora d'ICV-EUiA

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/83287.html

Copyright 2024 Cugat.cat